

Massekartlegging og pedagogiske programmer i barnehagen.

De siste årene har barnehagens egenart vært under press. Stadige uttalelser om at barn må lære «mer», bidrar til usikkerhet hos barnehagefolk rundt hva som er viktig og riktig for barn i barnehagealder. Løsningen har sett ut til å være økt fokus på kartlegging for å avdekke feil og mangler. I kjølvannet følger pedagogiske programmer som har til hensikt å regulere adferd for at barn skal kunne lære «mer» av det som anses som viktig og riktig kunnskap. Norsk Reggio Emilia Nettverk stiller seg kritiske til det vi anser som et svært smalt læringsbegrep. Et læringsbegrep som skiller hodet fra kroppen og kunnskapen fra den konteksten den oppstår i. Barnet gjøres til objekt for nasjonens produktivitetsmål, representert ved nasjonale prøver og rangeringer i PISA.

Kartlegging av språk eller andre ferdigheter kan aldri erstatte det barn virkelig trenger, nemlig å være omgitt av tilstrekkelig mange intelligente voksne med kompetanse som styrker læringsmiljøet i barnehagen. Små barn lærer språk gjennom samtaler med mennesker de har nære relasjoner til, og gjennom lek og utforskning sammen med andre. Kartleggingens svakhet er at den i altfor stor grad peker på barnet og definerer barnet som en som ikke mestrer. Norsk Reggio Emilia Nettverk ser læring som komplekse prosesser der barnets muligheter oppstår i møte med pedagogene, det fysiske miljøet og kameratene. Sett slik, er det barnehagens personale og fysiske læringsmiljø som må gås etter i sømmene.

Kartlegging setter subjektive opplevelser og tanker i andre rekke, og sosiale forhold og relasjoner undervurderes. Begreper som deltagelse, danning og demokrati er fraværende. Problemet er ikke bare at barn og deres familier reduseres til målbare ting som kan effektiviseres, men også at rollen til fagfolk i barnehagene uthules. Vi mener å se en profesjon som nærmest står i spagat mellom faglig skjønn og menneskelighet på den ene siden, og føringer og pålegg på den andre. Barnet som subjekt og som aktiv aktør i eget liv, kommer i skyggen av politikeres og eieres behov for å være flinkest i klassen.

Kunnskap og læring er ikke en individuell sak, men skapes og defineres sammen med andre. Kunnskap er ikke noe som det enkelte menneske besitter. Læring er alltid en del av større sammenhenger. Vi er overbevist om at barns intelligens undervurderes når kartlegging og pedagogiske programmer blir svaret på

samfunnets utfordringer. Vi er overbevist om at barn er betydningsfulle i samtiden, ikke bare i framtiden. Og vi er overbevist om at barnehagens oppgave er å iscenesette en pedagogikk som ivaretar barns nysgjerrighet og indre motivasjon for å undersøke verden omkring seg, skape teorier og kritiske perspektiver - sammen med andre.

Mer kontroll i barnehagen er ikke løsningen på skolens utfordringer, heller ikke svaret på nasjonens ambisjoner i internasjonale rangeringer. For oss er kartlegging og kontroll det motsatte av barnehagen som en demokratisk møteplass. Det er det motsatte av medvirkning og utforskning som grunnlag for læring. Det er det motsatte av å se barnet som subjekt og aktiv aktør i eget liv, og dermed også det motsatte av hva barnehagens formålsparagraf og rammeplan ber profesjonen om å fokusere på.

Norsk Reggio Emilia Nettverk oppfordrer til varsomhet i bruk av kartleggingsverktøy og pedagogiske programmer som fokuserer på feil og mangler hos barnet og som sementerer et snevert kunnskapssyn. Vi advarer sterkt mot disiplineringskulturer som etterstreber lydighet hos barn. Å oppdra mennesker til å gå i takt er en feil vi ikke ønsker å begå igjen.

Norsk Reggio Emilia Nettverk

Kari Carlsen

Lasse Heyerdahl-Larsen

Aud Eli Kristoffersen

Birgitte Ihlen Tønsberg

Bente Brissach

Anne B. Hansen

Mona Nicolaysen